

Alle kleuren van de regenboog

Bont carnaval in 'concentratieschool' Victor Van de Walle

Zwarte school, concentratieschool of regenboogschool: welk etiket je er ook op plakt, weinig gegoede, blanke ouders sturen hun kind naar een school waar op de speelplaats amper witte gezichtjes te bespeuren zijn. Enkele weken geleden verklaarde Mieke Van Hecke, directeur-generaal van het katholieke onderwijsnet, dat het inschrijvingsbeleid gefaald heeft en een gezonde sociale mix in alle scholen helaas onmogelijk is. Gelukkig legt niet iedereen zich bij dat vonnis neer: een hartverwarmend portret van de Mechelse basisschool Victor Van de Walle.

door An Willems

“Ik heb een boot! Ik heb een hele mooie splinternieuwe boot!” Foute muziek, hits van K3 en de onvermijdelijke Plopdans schallen door de geïmproviseerde boxen, terwijl de carnavalstoet van gemeenschapsschool Victor Van de Walle door de Mechelse straten trekt. Een bont gezelschap van prinsesjes, brandweermannen en zelfs de reïncarnatie van Michael Jackson; samen vormen zij het perfecte uithangbord voor de basisschool. Ook op een doordeweekse dag tref je hier in de schoolbanken namelijk een erg kleurrijke bende aan.

*“Geen muren, geen grenzen
Allemaal burens en unieke mensen”
Het motto dat de schoolpoort siert*

“Ik schat dat we onder onze leerlingen een zeventiental verschillende nationaliteiten hebben”, becijfert directrice Marleen De Coninck. Een blik in de gangen van Victor Van de Walle leert dat ze niet overdrijft: de

turnzakjes hangen er aan kapstokken met zelfgekleurde naamkaartjes. Najwa, Abdelouhab, Yousra of Amal staat er in sierlijke letters te lezen, maar nergens Seppe of Merel. “Maar liefst 80 procent van de kinderen hier is van andere origine, hoewel er velen ook de Belgische nationaliteit hebben. Dat zijn families die al meerdere generaties in het land zijn.”

Boswachter

Victor Van de Walle is met andere woorden een zogenaamde concentratieschool en wie zijn kinderen hier inschrijft mag zich aan multiculturele verjaardagsfeestjes verwachten. Voor Jan was dat alvast een volledig bewuste keuze: zijn dochter Elza, die zich vol fantasie als boom vermomde, gaat nu naar het tweede leerjaar en is één van de weinige ‘witte’ leerlingen in haar klas. “Het profiel van deze school sprak ons meteen erg aan, we vinden het belangrijk dat onze kinderen ook op school respect voor andere culturen meekrijgen.” Jan, voor de gelegenheid als boswachter verkleed, volgt de stoet vanop de zijlijn en slaat een praatje met Adil - “de Tsjetsjeense vader van Elza’s beste vriendinnetje”.

Missie geslaagd, vindt ook directrice De Coninck. “Onze leerlingen hebben later in het middelbaar onderwijs geen problemen met andere nationaliteiten, voor hen is dat de normaalste zaak ter wereld. Leren lezen en rekenen is dan ook niet de enige functie van een school, kinderen doen er ook belangrijke sociale kennis op”, verklaart de directrice. “Maar pas op, ze leren hier natuurlijk evengoed lezen en rekenen”, benadrukt ze vurig. Het niveau op een gekleurde school ligt niet noodzakelijk lager dan op een zogenaamde ‘witte’ school.

De Coninck staat erop ‘haar’ leerlingen ook in het middelbaar onderwijs te volgen en wie in Victor Van de Walle goed scoort, haalt later ook op het Atheneum een A-attest. “Het vergt natuurlijk meer inzet van de leerkrachten, maar gelukkig hebben we hier een heel gemotiveerde ploeg.” Juf Veerle is er daar één van: als een wel erg hippe Roodkapje leidt ze de stoet en zij zou naar eigen zeggen niet meer op een witte school willen staan. “Misschien nog eens om te vergelijken, ja. Maar als ik collega’s van andere scholen mag geloven, mogen wij ons heel gelukkig prijzen met onze leerlingen.”

“Maar liefst 80 procent van de kinderen hier is van andere origine.”

Universele bollen

Ook de ouders vormen weinig problemen, zo blijkt. Juf Vera - momenteel gecamoufleerd als piratenkapitein - staat voor het eerste jaar in Victor Van de Walle, na eerst vier jaar les te hebben gegeven op een ‘witte’ school en kan dus perfect vergelijken. “Wij staan meer open voor de ouders van onze leerlingen en zij nemen op hun beurt ook meer van ons aan. In mijn vorige school waren de ouders veeleisender, ze verwachtten bijna een individuele behandeling van hun kind.”

Vormt de taalbarrière dan geen probleem in het contact met de ouders van allochtone kinderen? “Meer en meer ouders kunnen Nederlands, en anders komen andere moeders of vaders met plezier voor hen tolken”, vertelt De Coninck, die erop staat alle ouders bij de schoolcarrière van hun kind te betrekken. “Sinds kort werken we met een bollensysteem: op het einde van de week krijgen de leerlingen een groene bol als ze goed hun best gedaan hebben, een blauwe als hun inzet maar zo zo was en een rode als ze niet genoeg meewerken.”

Die kleuren zijn universeel, en zo ook de kracht van een goede maaltijd. “We proberen de ouders zo dicht mogelijk bij de werking van Victor Van de Walle te betrekken”, legt De Coninck uit. “Af en toe organiseren we een eetnamiddag en dan steekt iedereen de handen uit de mouwen. Ook moeders die anders weinig buitenkomen, helpen met plezier couscous maken.” Al moeten sommige ouders wel met een list naar de school gelokt worden, geeft de directrice toe. “Vanaf nu delen we de rapporten uit op de oudercontacten en geven we ze niet meer zomaar met de leerlingen mee. Dan moeten de mama’s en papa’s wel opdagen, want uiteraard willen ze weten of hun kinderen het goed doen.”

Dondergod

Ook dat is dus van alle tijden en continenten: ouders die bezorgd zijn om hun kinderen. Toch heeft Malika niet lang moeten twijfelen om haar kinderen naar Victor Van de Walle te sturen. Achteraan de stoet huppelt haar zoon Adam: blond haar, blauwe ogen en bovendien verkleed als de Germaanse dondergod Thor, maar omringd door vriendjes van over de hele wereld. “We wonen vlak over de school, het is gewoon gemakkelijk zo” antwoordt ze op de vraag over haar schoolkeuze, alsof het de normaalste zaak ter de wereld is.

“Onze kinderen moeten ook op school respect voor andere culturen meekrijgen.”

“Toegegeven, we zijn ook een kijkje gaan nemen in de katholieke school hier een beetje verderop, maar dat vond ik maar een trieste boel. Daar stond geen enkele boom op de speelplaats.” Oorspronkelijk was het plan om Adam enkel naar de kleuterklas van Victor Van de Walle te laten gaan, maar ondertussen zit hij er in het tweede studiejaar. “We merkten gaandeweg dat het niet enkel een groene school is, maar dat de leerkrachten zich er ook 200 procent inzetten om het alle leerlingen naar hun zin te maken”, legt ze vol overtuiging uit. “En dus mocht Adam bij zijn vriendjes blijven.”

Voorlopig zijn Elza en Adam nog in de minderheid als ‘witte’ leerlingen op Victor Van de Walle, maar volgens directrice De Coninck is er langzaam een positieve evolutie aan de gang. “Ik merk een mentaliteitsverandering op, mensen beseffen stilaan dat een concentratieschool niet per se een slechte school is.” Daarbij helpen ook de positieve ervaringen van reeds overtuigde ouders, die een brochure willen laten maken om de school

te promoten. “Ze willen uitleggen aan andere ouders in de buurt waarom zij ervoor gekozen hebben om hun kinderen naar Victor Van de Walle te sturen, maar eigenlijk heeft zo iets weinig uitleg. Het enthousiasme van de leerlingen én hun goede resultaten spreken voor zich.”

De carnavalsstoet loopt op zijn einde en beetje bij beetje druppelen de Mega Mindy's, piraten en brandweermannen weer de schoolpoort binnen. Ook de mama's en papa's die de stoet gevolgd hebben, schuifelen aarzelend de speelplaats van Victor Van de Walle op. Veel vrouwen in hoofddoek, maar hier en daar ook Belgische ouders. Er wordt voorzichtig verbroederd over een tas koffie, terwijl hun kroost uit de bol gaat op de carnavalmuziek. Dat zij vrijwel de enige 'witte' kindjes zijn in een zee van kleur, laten Adam en Elza alvast niet aan hun hart komen. Ze dansen lustig verder de Plopdans, samen met Abdelouhab en Yousra.